LANDBOKOMMISSIONEN AF 1960 **Bilag.**

Den 21. september 1966.

Til landbrugsministeren.

Som det fremgår af landbokommissionens betænkning, 3. del, af november 1965, har der i kommissionen været enighed om, at spørgsmålet om statslån til sammenlægning af ejendomme og jordsupplering i øvrigt senere skulle optages til særskilt principiel behandling.

I forbindelse med behandlingen af de i Folketinget i forrige folketingssamling fremsatte forslag til revision af lov om landbrugsejendomme og forslag til lov om ændringer i statshusmandsloven har landbrugsministeren henstillet, at kommissionens behandling af finansieringsspørgsmålet måtte blive søgt fremskyndet.

Den under landbokommissionen nedsatte finansieringsgruppe har herefter i foråret 1966 behandlet disse særlige finansieringsproblemer, og en af gruppen i maj 1966 afgivet beretning har været genstand for forhandling i den samlede kommission på møder den 18. maj og 7. september 1966, på hvilket sidste møde der er opnået enighed om at fremkomme med en indstilling til landbrugsministeren om sagen.

Finansieringsgruppens beretning, som vedlægges nærværende skrivelse, og en nærmere redegørelse for landbokommissionens drøftelser af spørgsmålet i sin helhed vil blive optaget i kommissionens næste betænkning.

Idet henvises til den nævnte beretning skal kort redegøres for den afgivne indstilling.

Finansieringsgruppens beretning.

Der gives i beretningen udtryk for, at det er gruppens opfattelse, *at* den hidtidige lovgivning i det store og hele har givet tilstrækkelig mulighed for finansiering inden for den bestående sammenlægningsgrænse, og *at* der ved de rammer for lånevirksomheden, der efter gennemførelsen af ændringsloven til statshusmandsloven vil foreligge med hensyn til afgrænsningen af de ejendomme, der kan komme i betragtning, de berettigede låneformål og kravene til lånsøgerens personlige kvalifikationer, må anses at være givet et tilfredsstillende grundlag for en fortsat hensigtsmæssig finansiering af jordsuppleringen og andre foranstaltninger af strukturforbedrende karakter inden for det normale 1-mandsbrug. Gruppen har i denne forbindelse hæftet sig ved, at den nugældende bestemmelse i statshusmandsloven, hvorefter en ejendom ikke må forøges udover 15 ha middelgod jord, ved ændringsforslaget erstattes med en formålsbestemmelse, efter hvilken den statslige bistand tager sigte på at formidle supplering af mindre jordbrug op til et areal, der under hensyn til brugets beskaffenhed og indretning er tilstrækkelig til at give fuld beskæftigelse og passende underhold for en familie, således at der ikke længere i loven vil være indholdt nogen arealgrænse.

Gruppen har i øvrigt givet udtryk for den opfattelse, at der fortsat vil være samfundsmæssigt behov for landbrug af forskellig arealstørrelse, og at det ikke er muligt at fastsætte normer for den mest hensigtsmæssige brugsstørrelse. Efter arbejdsgruppens opfattelse vil det derfor ikke være muligt udfra arealmæssige kriterier at fastlægge en nøje afgrænsning af det område, inden for hvilket staten bør yde bistand. Man finder, at støtte dog kun bør gives til brug, der efter investeringen bliver af en sådan karakter, at ejendommen på længere sigt vil kunne udgøre en bæredygtig driftsenhed

Med hensyn til lånereglernes nærmere indhold har det været gruppens opfattelse, at der næppe bør udformes for faste regler for finansieringen, men at afvejelser af, om lån kan ydes, bør finde sted på grundlag af en konkret bedømmelse i den enkelte sag, hvorved der lægges vægt på en driftsøkonomisk analyse af den pågældende ejendom. Efter arbejdsgruppens opfattelse bør der endvidere tillægges ansøgerens uddannelse og faglige dygtighed øget betydning,